

Hemvännen.

N: 5.

Lördagen den 13 Februari.

1892.

Denna nummer innehåller 6 sidor.

Ny Pristäflan!

Till följd af den ledammas händelse vid sista pristaflingen, att en af dem, som inskickade sina uppgifter, ej kunde deltaga i täflingen, föranställa vi nu blott en enda sådan, däri ungdomraf alla åldrar från och med 7 till och med 15 år kunna deltaga. Bedömandet sker enligt de i n: 3 fastställda reglerna, hvarom för öfrigt mera lath i n: 7. — Prisuppgifterna böra insändas senast Torsdagen den 25 Februari klockan 6 på aftonen.

Välj två af dessa uppgifter*, lös dem på eget hand och inskicka dem på samma sätt som förut:

1. Skrif en komisk berättelse med rubriken: „Hvar och en berömmar sin vattvättning.“
2. Skrif en tragisk historia med rubriken: „Ingen kan tjena två herrar.“
3. Lös detta problem: En man gifte sig 5 gånger och fick med hvarje hustru 12 barn; tredje delen af barnen dog, men de öfriga gifte sig och fingo tre barn hvar; 8 af dessa barn afledo, men de öfriga gifte sig och erhöilo 5 barn hvar, af hvilka 56 afledo, men af hvilka de kvarlevande gifte sig och fingo 300 barn tillsammans. Annu i denna dag lefa alla, och, de hvar familj har två tjennare, huru många personer utgör denna släkt med dess familjer, om man tar i beräkningen män, hustrur, barn, tjennare?

* Naturligtvis bö det ej vara två af samma slag.

4. Lös följande problem: Ett ~~styg~~ fält innehöll en million åker; hvarje åker bestod i medeltal af 50 korn; då vägen inkostades, erhöles 60 tunnor; dessa såldes och för dem erhöles 1500 mk. Året förut hade för 10 tunnor erhållits 150 mk. Hur stor var alltså närliggande års vinst på hvarje korn?

7 Juni.

af Mathilda.

Tus. af. No 5.

Nu är sommar,
Jorden blommar,
Himlen är så blå.
Vinden susar,
Vägen brusar
Emot stenen grå.

Mensko hjärta,
Glöm din smärta,
Fågel, stäm här upp
Gladt din visa
För att prisa
Herren, full af hopp.

Finlands barn.

af Malin Ström.

O du som lever godt och gladt
Och hafer hem och bröd,
Hör ropet där i nödens natt
Från Finlands barn och visa att
Ej himlens Gud är död.

Visdomens källa.

Tvenne berättelser af Signol Elia.

notto: Salom. Ordspr. I Kap.

Första Ber.

... Men den som de dårars ställ,
broder är, her får olycko.

(Forts. fr. n: 4).

Lugnet är söndagens symbol; frid
hvilas öfver hela naturen, frid bor
i människornas hjärtan, — nämligen
där frid kan finna intrång. Undan-
tag finnas, liksom alltid, ty männis-
skorna fullfölja icke Guds vilja. Dagen
skapat världen, skapat den af intet,
hvilade han på sjunde dagen och be-
såg sitt verk, och alltså dess har
dessa sjunde dag varit en hvildodag. Den
dagen lät Gud sin blick hvila på sin
skapelse, den dagen borde människan
nitka sin tanke på Skaparens och från-
bära sitt tacksamhetsoffer åt Ho-
nom. Tyvärr gör hon det sällan, och al-

drig så, som hon borde.

Emellertid fortsatte Carl stjernstedt sin väg, och just som han vek om ett hörn, mötte han en person, som kom från motsatt håll, hvilket hade till följd en oväntad, men lindrig sammanstötning. Båda parterna utstötte en lindrig svordom, då i detsamma den ena utropade:

— Ah! För t-u, det är ju du, Carl!

— Se, god dag, Adolf, svarade vår Carl, i det han skakade den andres hand. Det var en gosse, något äldre och något längre än Stjernstedt, med ett öppet och frimodigt ansigte. Han var leende och ögonen strålade. Han svarade hjärtligt och kraftigt Carls hälsning.

— Nå, hvart är du på väg? sporde han för att inleda ett samtal.

— Jag... jag går här ute och promenader, svarade Stjernstedt undvikande.

— Då kunna vi ju följis åt. Har du något bestämt mål eller irrar du blott omkring?

— Ja, det är alldeles obestämt.

— Kom då tillbaka till mitten af staden! Hvad triff man här i utkan-
ten!

— Som du vill.

Flade Adolf nogare betraktat sin kamrat vid dennes rö, skulle han varseblifvit ett visst uttryck i ögonen, hvilket tydde på, att deras ägares önskan ej all. gick ut på att vara honom följaktig.

Gossarna hade hittills stått stilla, men nu vände de om och begyunte gå sakta framåt.

— Är också du ute blott för roskull?
frågade Carl.

— Hm... beror på.

— Hur då?

— Jo, visserligen är jag så tillvida för roskull ute, att jag finner nöje af att spatsers, men i främsta rummet är jag det för att hemta frisk luft.

— Du har ej varit ute ännu i dag?

— Ah jo, fram och tillbaka från kyrkan.

Kyrkan! Det ordet klang obehagligt i Carls öron. Kyrkan! När hade man sist varit i kyrkan? Minnsann, var det ej... ja, hvem vet, huru länge det var sedan dess... inte kan man ju hinna med allt... att gå i kyrkan går en för gamla gummor.

ett ögonblick hade senvetet slagit honom. Inom mindre än ett ögonblick hade han nedgjutat dess röst. (Forts.).

Bed och arbeta!

Af Fredrik Sandberg.

Ins. af Götha W.

Två gossar gingo i samma skola. Den ena var flitig, den andra lat. En dag sade den senare till den förra: "Hur kommer det sig, att du alltid kan dina letor?"

Det arbetsamma barnet svarade: "Jag ber Gud hjälpa mig." — "Nå, det var bra," sade den andra gossen, "det vill äfven jag bedja om."

Följande dag kunde han likväl icke sin leta bättre än förrut. Han sade då till sin kamrat: "Hvarför kan jag icke min leta i dag lika bra som du, när jag ändå har bedt samma bön?" — "Läste du också flitigt öfver din leta när du hade bedit?" frågade den flitige. — "Nej," svarade den late. — "Ja, därför kunde du icke heller din leta, ty det är lika nödvändigt både att bedja och att arbeta."

Herr Petterssons äfventyr.

(Forts. från n: 4).

"Men för tusan plåtar," säger jag, "det är alldeles omöjligt. Jag ska till Nacka. Förstår ni, min gode man, där har jag några, som gjort en utflykt och som vänta på mig. Kommer jag nu utan rock, — det är damer med, förstår heven, — så blir jag jag ut-

skrattad."

"Ah, inte för jag, att de ska vara så elaka. Se så, ta'n en mans vackert af er rocken, och så snart ni skickar mig de tre kronorna, får ni den tillbaka utan skavank. Jag heter Andersson och bor här uppe. Adjö och - lycka till!" — säger han och går sin väg med min rock.

Nå, jag måste fortsätta min väg utan rock, fast jag inte tyckte ett det var så rasande föreflytt. Och nu trodde jag andligen, att min otur skulle gå med sig, men rätt som det var, kom ett kallregn. Det stod som spö i backen, och snart hade jag inte en kort tråd på kroppen — min enda fröjd var att min nya böjvagn var under tak. Jag sprang så mycket jag för lif och andra orkade öfver potatisakrar, ängar och gårdsgårdar. Slutligen kom en tågvagn rullande. Men just som jag började fröjda mig att få komma under tak och att få sitta i det torra och filosofera öfver regnet — ja, då slutar det naturligtvis upp att regna, liksom afsigten i det hela barn varit att göra mig genomtät. Och hvem för ni satt i vagnen? Sepparquist och hela kundten. De skulle fara hem nu. Nå, jag satte mig också upp och fru Sepparquist lindade in mig i en sjal och de unga damerna, så att jag såg ut som en doppad höna.

Nå, vi kommo till staden och tillbringade aftonen hos Sepparquist. Det gick det ganska gemymligt till; vi åto quällovsord och drucko äggtoddy i en löfsal ute på gården och voro

vätt näjva med vår dag. Kl. 12 på natten
fraskade jag hem, - naturligtvis hade jag länt
en rock af Pepparquist, ty ni ska veta, att
polisen är mycket granatlykt i Toilettväg.

Nå, under det jag går hemåt och hvisslar
så smutt på en lifvad bit, tänker jag: Gud-
skelof, brot Jettersson, tänker jag, nu är då
den här olycksdagen slut - nu ska 'de snart
lygga i din söta säng, gamle gosse. " - Jo,
hinn och! När jag kommar hem till min port,
märker jag med stor förskräckelse, att jag
inte har någon portnyckel - den var förtid-
i min nya rock, som jag mist lemman ifrån.
Skönt! tänkte jag, och så skrek jag på polis.

Men det var naturligtvis ingen polis i närhe-
ten, som det alltid är vanligt, när man be-
höver den. Jag skrek så, att det gaf sig
gränd, men jag kunde hvarken höra eller se
någon ordningens vaktare. Jo, det är tref-
ligt, tänkte jag, ska man nu till på kö-
pet ligga på gatan i natt? Men så fick
jag en idé. Jag så till mig själ: Nu är ett
nöt, Jettersson, sa jag, som inte kommer
på den tanken förr, jag står in ett
fönster och hoppar in. Hvad gör det till
saken, när det är mitt eget hus? Det
ska tusen ligga på gatan och inte jag,
säger jag för mig själv.

Sagöt och gjoröt! Jag står sönder ett fönster
lyften af hakarna och kryper in. (Forts.)

Till nyflta och nöje.

2. Der Geizige.

Frei nach dem Italienischen von Sigurd Elm.

Ein geiziger verkaufte seine gan-
zes Eigenthum und bekam dafür
eine grosse Menge von Geld, welche
er unter der Erde verbar. Nach die-
ser Zeit aber war es ihm immer
so lange für sein Gold, dass er
keinen Augenblick Ruhe genie-
sen konnte, sondern dass er ^{sich} ~~er~~ ^{noch}
mals des Tages nach der Verwah-
rungstelle begab. Wie gewöhnlich
hatte er sich eines Tages dort hinge-
fügt, als... wer könnte sein Schreck-
niss beschreiben, als er keinen Schatz
mehr fand - sein Geld war ihm ge-
stohlen! Trostlos setzte der Geizige
sich auf den Boden nieder und fing an
zu weinen und zu klagen. - Ein kluger
Mann wurde dessen gewahr, und nach-
dem er die Ursache vernommen, sagte er
zu dem Geizigen: „Warum betrübst du dich
so? Als du noch im Besitz deines Geldes warst,
so brauchtest du es nicht, - in der That hät-
test du folglich kein Geld. Lege jetzt einen
Stein an den Schlupfwinkel hinein, und du
wirst denselben Nutzen daraus ziehen!“

Flvarjehanda foreteelser i naturen.

5. Sympati och Antipati.

(Forts.)

Hartig d'Epemay svimmade, sa ofta han sag en krumme, ehuru asyuen af en fullvuxen hane icke utofvade pa honom en sadan varkan. Tyge, Krashe fofst i ransnakt vid asyuen af en rat, Henri III af Frankrike, di han sag en hatt, och marshall d'Albret, om ett svin vitade sig for honom det ar allmant bekant att Jakob I af England ej kunde fordraga asyuen af ett blotthot svard, och det fiddes mangen, som genomtals af en pyssning vid blotta taulem pa en knif. Dessa slags fornimmelser äro i de flesta fall reut fysiska, men ipland ar det i forsta hand inbillningskraften, som berores.

6. Märkvärdigt fin skrift.

Disraeli omtalar i sin bok "Curiosities of literature" bland andra exempel pa underbart fin handstil följande: Peter Bales, en namnkunnig skotsk skrifvare under Elisabeths regering, forevisade hela lifveln, innesfaten i skalet af en engelsk valvart, till omfanget icke större än ett hönsägg. Sen gammal skrift, lemnas följande redogörelse där för: "Nöten innehåller boken, det finnes i hans lilla bok lika många blad som i den stora bibeln och han har på hoart och ett af sina blad skrifvit lika mycket som ett blad i stora bibeln innehåller". Denna olästiga bok beses af många tusen. - En herr William Webb i London skref för några år sedan med en maskin och en diamant på en glassteorfr, i längd hållande 294 och i bred 442 tum, d. v. s. en yta motsvarande fjercken i bokslapen i hel boken "Fader vår". Allt det möjligt för herr Webb att skriva hela bibeln innehåll 30 gånger på en tum's yta!

Skämt, Anekdoter m. m.

Opis logik. Den rike herr X. afpröfde, en gammal skollamirat på följande sätt: "Har du enge pengar, så kan du inte lefra lägre; men kan du inte lefra lägre, beköper du inga pengar; - alltså: har du inga pengar, så beköper du inga pengar."

Ljäfkanedom. Läraren: "Ne ha vi nämnt alla mösliga husdjur, hästen, orken, föret, skunden, katten o. s. v. Men ett ha vi glömt, det har borstigt hår, valträr sig i smuts, fränger sig in på grangården och staller, till obekym nä, fritr?" - Fritr: "Det är jag." (Skämt)

Diplomatiska anlag. - Har du ett äpple, Fredrik? Och det nu kristligt med den lilla systern. - Jag vet inte, hvad det är att dela kristligt. - Man gifver den med hvilket man delar, det mesta. - Jag du, äpplet, systern Anna, och dela du!

(Forts. af E. S.)

Breflåda.

Frågor och Svar.

Piccolo: 1) fråga: hvaraf kommer det sig, att quicksilfvet i termometern stiger, då det är varmt och sjunker, då det är kallt? svar: i varm luft utvidgar sig quicksilfvet, i kall salumandraget det sig; inträffar detta glasomhölje höjer det sig i varm luft upp i röret, emedan röret är det enda håll, hvaråt quicksilfvet kan utvidga sig. - 2) fråga: hvarför fryser vattnet, när det är kallt? svar: emedan vattnet egentligen är en fast kropp, som värme upplöser sig. - 3) fråga: hvad betyder eg. det österländska namnet Abdel-lah? svar: det betyder Guds tjänare (härlad ifrån abd = tjennare och allah = gud på arabiska). - 4) fråga: af hvar och när är Stelsingfors grundlagt? svar: Ålfors grundlades år 1550 under kungens Gustaf I Wasas regering i Sverige.

Meteorologiska observationer.

Ålfors termometer kl. 12 konige dag ft. 2. m. d. 17 Jan. 1872.

Lörd. den 7 Febr.	-10° C.
Sönd. den 8 Febr.	-13° C.
Tisd. den 9 Febr.	-10° C.
Onsd. den 10 Febr.	-4° C.
Torsd. den 11 Febr.	+1° C.
Fred. den 12 Febr.	± 0° C.
Lörd. den 13 Febr.	-4° C.

Knutar att lösa.

Rebus, charade etc.

Lösning på knutarna i n: 4: 1) två ägg (nej, nej på finska = ei, ei; två ei, ei på tyska betyder [zwei Eier] = två ägg). - 2) 2/32. - 3) Ordet, menniska.

1) Hvilket är det tal, hoars tredjedel innehålls 3 gånger i sin 3 gånger tredubbla tredje del? 2) Hvilket är det flicknamn, som bakåtläst är namnet på andlig-världslig god?

S. S.